

- 5) wynagrodzenie zespołu za wykonaną produkcję, określone na podstawie jednostkowych kosztów robocizny bezpośredniej i pośredniej, wyliczonych w oparciu o wykonaną przez przedsiębiorstwo analogiczną asortymentowo produkcję w okresie ostatniego półrocza w normalnym czasie pracy przedsiębiorstwa; przy zagwarantowaniu opłacalności produkcji,
- 6) zasady potrącania wynagrodzenia za przekroczenie ustalonych w umowie zespołu strat technologicznych lub braków,
- 7) zakres nadzoru technicznego przedsiębiorstwa i formy współdziałania z zespołem,
- 8) kierownika reprezentującego zespół wobec przedsiębiorstwa.

2. Do umowy zespołu stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego.

§ 4. 1. Wynagrodzenie dla zespołu otrzymuje kierownik zespołu.

2. Wewnętrzny podział otrzymanego wynagrodzenia między członków zespołu powinien być dokonywany przez kierownika zespołu zgodnie z regulaminem uchwalonym przez zespół.

§ 5. 1. Na stanowiskach wymagających określonych kwalifikacji mogą pracować w zespole osoby posiadające takie kwalifikacje lub znajomość obsługi maszyn i urządzeń technicznych, z których udziałem odbywa się praca, oraz osoby wykazujące się odpowiednim stanem zdrowia.

2. Nadzór techniczny przedsiębiorstwa kontroluje pracę zespołu oraz decyduje, na jakich stanowiskach mogą być zatrudnieni członkowie zespołu nie posiadający odpowiednich kwalifikacji.

3. Koszt utrzymania nadzoru technicznego obciąża przedsiębiorstwo.

§ 6. 1. Wynagrodzenie wypłacane zespołowi zalicza się do kosztów produkcji przedsiębiorstwa; wynagrodzenie to jest wolne od obciążeń na rzecz Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej.

2. Produkcja wykonywana przez zespoły powinna być księgowana przez przedsiębiorstwo oddzielnie, a jej wartość dla celów naliczania obciążeń na rzecz Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej podlega wyłączeniu z wartości produkcji sprzedanej przedsiębiorstwa. Jeżeli przedsiębiorstwo stosuje miernik wartości produkcji sprzedanej netto, również koszty materialne podlegają wyłączeniu, proporcjonalnie do udziału wartości produkcji wykonanej przez zespół w wartości produkcji sprzedanej ogółem.

§ 7. 1. Przedsiębiorstwo ponosi odpowiedzialność za bezpieczeństwo i warunki pracy zatrudnionych w nim członków zespołu.

2. W razie wypadku przy pracy członkom zespołu lub członkom ich rodzin przysługują świadczenia na zasadach określonych w ustawie z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144).

§ 8. Organy założycielskie dokonają oceny możliwości tworzenia zespołów, uwzględniając zapewnienie zaopatrzenia materiałowo-surowcowego przedsiębiorstw, i przekazują odpowiednie informacje właściwym przedsiębiorstwom.

§ 9. Wynagrodzenia emerytów i rencistów wykonujących pracę w zespołach nie podlegają ograniczeniom wynikającym z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 marca 1983 r. w sprawie osiągnięcia wynagrodzenia lub innych dochodów przez osoby uprawnione do emerytury lub renty (Dz. U. Nr 17, poz. 80).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

303

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 7 grudnia 1983 r.

w sprawie wysokości opłat za sprawdzenie kwalifikacji osób ubiegających się o uprawnienie do kierowania pojazdami oraz wysokości wynagrodzenia egzaminatorów.

Na podstawie art. 79 ust. 2 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 6, poz. 35) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Wysokość opłat za sprawdzenie kwalifikacji osób ubiegających się o uprawnienie do kierowania pojazdami.

§ 1. Za sprawdzenie teoretycznych i praktycznych kwalifikacji osób ubiegających się o uprawnienie do kierowania pojazdami, zwané dalej „egzaminem”, pobiera się opłaty określone w rozporządzeniu.

§ 2. 1. Opłata za egzamin wymagany do uzyskania prawa jazdy określonej kategorii wynosi:

- 1) przy kategorii A, T, M, trolejbusowej lub E — 700 zł,
- 2) przy kategorii B, C lub D — 1.000 zł.

2. Opłata za egzamin wymagany do uzyskania karty wynosi:

1) motorowerowej	— 200 zł,
2) woźnicy	— 200 zł,
3) rowerowej	— 100 zł.

§ 3. Jeżeli o uprawnienie do kierowania pojazdami ubiega się cudzoziemiec nie korzystający z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych, opłata za egzamin wymagany do uzyskania prawa jazdy — bez względu na kategorię — wynosi 6.000 zł, a za egzamin wymagany do uzyskania karty motorowerowej, rowerowej lub karty woźnicy — 2.000 zł.

§ 4. W razie częściowego egzaminu opłaty za egzamin teoretyczny wynoszą 30%, a za egzamin praktyczny — 70% opłat określonych w § 2 i 3. Przepis ten nie dotyczy opłat za egzamin wymagany do uzyskania prawa jazdy kategorii E lub karty woźnicy.

§ 5. 1. Dla uczniów i studentów, ubiegających się o prawo jazdy kategorii A lub B albo B i A, kartę motorowerową, rowerową lub kartę woźnicy, opłatę za egzamin ustala się w wysokości połowy kwot wymienionych

w § 2 i 4, z wyjątkiem cudzoziemców, do których stosuje się § 3.

2. Od dzieci do lat 14 ubiegających się o kartę rowerową opłat za egzamin nie pobiera się.

3. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do:

- 1) inwalidów I i II grupy,
- 2) inwalidów III grupy ze schorzeniami (uszkodzeniami) kończyn,
- 3) inwalidów, którym zostały przydzielone pojazdy samochodowe przez właściwy organ administracji państwowej,
- 4) inwalidów wojennych i wojskowych oraz inwalidów-kombatantów.

§ 6. Przepisy § 2—5 stosuje się odpowiednio w razie egzaminu składanego po upływie okresu pozbawienia uprawnienia do kierowania pojazdami lub na wezwanie uprawnionego organu.

§ 7. Od opłat za egzamin zwalnia się uczniów i studentów szkół, których program nauczania przewiduje szkolenie w celu uzyskania prawa jazdy.

§ 8. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do kandydatów na kierowców i kierowców szkolonych na potrzeby resortów obrony narodowej i spraw wewnętrznych oraz kierowców w czynnej służbie wojskowej.

Rozdział 2

Wysokość wynagrodzenia egzaminatorów.

§ 9. 1. Za przeprowadzenie egzaminu osoby ubiegającej się o prawo jazdy określonej kategorii egzaminatorowi przysługuje wynagrodzenie w wysokości:

- 1) przy kategorii A, B, T, M lub trolejbusowej — 100 zł,
- 2) przy kategorii C lub D — 150 zł,
- 3) przy kategorii E — 70 zł.

2. Za przeprowadzenie egzaminu osoby ubiegającej się o kartę:

- 1) motorowerową przysługuje wynagrodzenie w wysokości — 60 zł.
- 2) rowerową przysługuje wynagrodzenie w wysokości — 50 zł,
- 3) woźnicy przysługuje wynagrodzenie w wysokości — 20 zł.

§ 10. W razie przeprowadzenia częściowego egzaminu teoretycznego lub praktycznego do wynagrodzenia egzaminatora stosuje się odpowiednio § 4, z tym że:

- 1) jeżeli egzamin teoretyczny jest przeprowadzany w formie ustnej lub
- 2) jeżeli egzamin praktyczny ubiegającego się o prawo jazdy jest przeprowadzany bez udziału instruktora — wynagrodzenie egzaminatora zwiększa się o 50%.

§ 11. Przepisy § 9 i 10 stosuje się również w razie egzaminów osób pozbawionych uprawnień do kierowania pojazdami na okres dłuższy niż rok oraz egzaminów przeprowadzanych na wezwanie uprawnionego do tego organu.

§ 12. 1. W razie przeprowadzania egzaminu poza miejscowością stanowiącą siedzibę terenowego organu administracji państwowej stopnia wojewódzkiego lub poza miejscem zamieszkania, egzaminatorowi przysługuje zwrot kosztów podróży określonych w przepisach w sprawie diet i innych należności za czas podróży służbowych na obszarze kraju.

2. Zwrotu kosztów podróży egzaminatorowi dokonuje szkoła, ośrodek szkolenia lub organizator kursu bądź egzaminu, na których wniosek odbywa się egzamin.

§ 13. Egzaminatorowi przysługuje wynagrodzenie za egzamin przeprowadzane poza godzinami służbowymi.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1984 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

304

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 grudnia 1983 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie melioracji wodnych.

Na podstawie art. 97 ust. 3 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. z 1974 r. Nr 38, poz. 230, z 1980 r. Nr 3, poz. 6 i z 1983 r. Nr 44, poz. 201) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 3 września 1976 r. w sprawie melioracji wodnych (Dz. U. Nr 31, poz. 182) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Opłatę melioracyjną, zwaną dalej „opłatą”, za wykonane na koszt Państwa urządzenia melioracji wodnych szczegółowych, zwane dalej „urządzeniami”, ustala się według procentu bezpośrednich kosztów wykonania urządzeń lub według ceny żyta odpowiadającej drugiemu stopniowi czystości oraz średniej wilgotności z uprawy objętej umową kontraktacji, obowiązującej w dniu wydania decyzji ustalającej wielkość opłaty i pomnożonej przez określone w

załączniku do rozporządzenia stawki ilościowe żyta.”;

2) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. 1. Odszkodowanie za szkody wyrządzone w związku z wykonaniem urządzeń od dnia 1 czerwca do dnia 30 września wynosi za 1 m² gruntu ornego objętego szkodą równowartość:

- 1) 0,10 kg żyta — dla zbóż oraz wieloletnich roślin pastewnych,
- 2) 0,15 kg żyta — dla roślin okopowych i przemysłowych,
- 3) 0,20 kg żyta — dla upraw ogrodniczych.

2. Odszkodowanie za szkody wyrządzone od dnia 1 października do dnia 31 maja wynosi połowę kwot, o których mowa w ust. 1.

3. Odszkodowanie za szkody wyrządzone w roślinach wieloletnich ustala się według za-